

JAUNĀIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRIJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS,
KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

Arāju darba hronika

Līdz 26. oktobrim I ražošanas iecirknī bija apvērsti 782 hektāri no plānotajiem 989 hektāriem, otrajā — 857 hektāri no 891. Tātad, čaklākie arāji ir otrajā ražošanas iecirknī, ko vada Fjodors Gromovs.

Vēl saimniecībā jāpar apmēram divi simti hektāru. Saulainā atvasara jau pagājusi, kad varēja strādāt ar pilnu jaudu, tagad darba apstākļi kļūst sarežģītāki un parādās arī bažas, kā tikt galā ar atlikušo uzdevuma daļu! Skaidrs, ka visiem ir jāstrādā ļoti ražīgi. Mehanizatori aizvadītajā nedēļā uz lauka vidēji bijuši ne vairāk par piecām dienām, daži nav jaudājuši veikt pat divas maiņu normas. Tāds darbs nepavisam neapmierina.

Visu arāju pirmais uzdevums — katru dienu nodrošināt izstrādes normu pārsniegšanu, tad varēs atgūt nokavēto.

Individuālās sacensības ekrāns

Mehанизatori	Izstrādes normu izpilde	
	nedēļā līdz 26. oktobrim	no sezonas sākuma
Pirmās ražošanas iecirknis		
Andrejs Zabalujevs	2,76	9,22
Staņislavs Rubens	2,28	12,9
Jānis Gaura	1,45	12,07
Pāvels Groza	5,36	20,01
Zotiks Balalajevs	8,28	10,07
Nikolajs Pozdņakovs	2,63	7,74
Aleksejs Sabanskis	3,8	14,31
Vladimirs Bulovs	5,71	6,77
Grigorijs Krotovs	6,24	8,73
Jakovs Soboļevs	2,4	2,4
Otrās ražošanas iecirknis		
Jānis Klibais	1,02	18,27
Pēteris Cišs	3,74	16,04
Stepans Jakovļevs	3,45	19,112
Jānis Rutkovskis	3,27	8,15
Juris Rutkovskis	2,96	9,4
Aleksejs Ksendzovs	3,33	6,46
Leonīds Tormaševs	2,44	5,97
Vladimirs Agafonovs	5,62	10,07
Jāzeps Pauniņš	4,84	6,86
Jānis Určs	1,26	1,26
Aleksandrs Gvozdevs	2,21	2,21
Valērijs Bahanovs	2,21	2,21

Ritēntraktoru grupā pirmajās vietās nedēļā izvirzījušies Grigorijs Krotovs, Vladimirs Agafonovs, kāpurķēžu traktoru grupā — Zotiks Balalajevs, Vladimirs Bulovs un Pāvels Groza.

Arāju sacensībā iepriekšējā nedēļā starp trim labākajiem traktoristu grupā, kuri strādā ar kāpurķēžu traktoriem, izvirzījās Pāvels Groza — viņš izpildīja 5,36 maiņu normas. Viņš veiksmīgi strādājis arī visu sezonu, kopā šoruden aršanā «iekrājis» jau vairāk par diviem desmitiem maiņu normu.

Mehанизatora panākumus sekmē tas, ka viņš radoši pieiet

darbam. Aršanā piedalās jau vairākus rudenus, šogad saņēma jaunu traktoru. Lai mašīna nebuksētu mitrajos laukos, kas bieži gadās rudenos, samazināja korpusu skaitu par vienu, pašu arku pārveidoja par uzkarināmu uz traktora hidraulikas. Tas padarīja darbu ražīgāku un, neskatoties uz to, ka arkls tagad uzvērš četras sloksnes, tas ir parocīgāks lie-

tošanā, līdz ar to var panākt lielāku darba efektivitāti.

Atceros kādu interesantu gadījumu. Pirms dažiem gadiem, kad Pāvels Groza ar zemi Puščā, lai velti netērētu laiku pārbraucieniem, pa ceļam uz traktora stāvvietu laukā rītā un vakarā noara pa sloksnei. Tā viņam tad arī krājis hektāri.

Attēlā: Pāvels Groza.

Būt partijas ideālu uzticīgiem

Agrofirms komjaunatnes organizācijas ietvaros tagad darbojas piecas cehu pirmorganizācijas — pa vienai abos kolhoza ražošanas iecirkņos, kā arī siera rūpnīcā, linu fabrikā un cietes rūpnīcā. Visās tajās notikušas pārskatu un vēlēšanu sapulces, izvērtēts darbs, kas veikts gada laikā (šoreiz sakrīt arī ar pirmo agrofirms darbības gadu), apspriestas jaunās ieceres. Un nu komjauniešu pārstāvji sapulcējušies agrofirms organizācijas pārskata un vēlēšanu konferencē.

Pārskata ziņojumu nolasi pirmorganizācijas komitejas sekretāre Tatjana Ivanova. Par «Komjau-

natnes starmeša» darbu informēja tā štāba priekšiece Olga Patrejeva.

Par komjaunatnes uzdevumiem mūsu sabiedrības pārkārtošanās un demokrātizācijas konkrētajos apstākļos runāja LKJS rajona komitejas pirmais sekretārs Voldemārs Vilcāns, viņš apbalvoja uzvarētājus sociālistiskajā sacensībā.

Komjauniešu agrofirms konferencē piedalījās un runāja agrofirms ģenerāldirektors Romualds Kavinskis, novēlēja būt partijas ideālu cietīgiem. Debatēs ar priekšlikumiem un ierosinājumiem uzstājās vairāki komjaunieši.

Konference ievēlēja komjaunatnes komiteju 11 cilvēku sastāvā, par sekretāri atkārtoti ievēlēja Tatjana Ivanova.

Juris KAUSA

Sirsnīga pavadišana

Svintgos gadījumos ciema sabiedrības pārstāvji pulcējas izpildkomitejas zālē. Šoreiz goda vietas ieņēma tie jaunieši, kuri dodas izpildīt savu pienākumu — Padomju Armijas rindās apgūt militārās specialitātes, lai varētu būt par savas Dzimtenes prasītājiem aizstāvjiem. Dienests armijā zēniem ir arī vīrišķības skola.

Visu uzmanība pievērsta Vjačeslavam Timošenko, Igoram Grigalim-Vanagam, Genādijam Birjukovam un Viktoram Kapustenokam. Viņi sēd savilņoti, svintgājās minūtēs atceroties draugus, to labo, ko jau paguvuši izdarīt patstāvības gaitu sākumā un mēģinot iedomāties, kā tad būs tur — armijā.

interesantu dienestu, panākumus militārā un politiskajā sagatavotībā novēlēja Riebiņu ciema izpildkomitejas priekšsēdētāja A. Tumašova, agrofirms partijas komitejas sekretāre Z. Agafonova, komjaunatnes komitejas locekle J. Sivcova, Riebiņu vidusskolas jaunās paaudzes vārdā — A. Agafonova, L. Belousova un I. Koiro.

Lai jauniesaucamo izvadīšana uz dienestu armijā būtu sirsnīga, bija parūpējies kultūras, tautas izglītības un sporta pastāvīgā komisija, ko vada deputāte A. Krasnopjorova.

Anastasija VAGABOVA,
Riebiņu ciema izpildkomitejas

29. oktobris — komjaunatnes dzimšanas diena

Vissavienības Leņina Komunistiskās Jaunatnes Savienības vēsture nesaraunājami saistīta ar PSKP darbību. KSDSP II kongress pieņēma rezolūciju «Par attiecībām pret skolu jaunatni», ko uzrakstīja V. I. Leņins. Pirmās strādnieku jaunatnes masu organizācijas radās pēc Februāra revolūcijas. 1917. gada jūlijā N. Krupskaja laikrakstā «Pravda» publicēja Krievijas Strādnieku Jaunatnes Savienības paraugstatūtus, tajā pašā gadā KSDS[b]P VI

kongress noteica jaunatnes nākamās savienības teorētiskos pamatus un darbības programmu.

Vienotu Viskrievijas Komunistiskās Jaunatnes Savienību nodibināja I strādnieku un zemnieku jaunatnes savienību kongress, kas Maskavā sanāca 1918. gada 29. oktobrī. Tajā piedalījās arī Latvijas Sociāldemokrātijas Darba Jaunatnes Savienības CK loceklis J. Krūze. Šajā kongresā tika pieņem-

ti programmas pamatprincipi un statūti.

69 pastāvēšanas gados VLKJS nostāigājusi slavenu ceļu, vienmēr bijusi un ir uzticams partijas balsts un rezerve. Komjaunatne savu spēku pierādījusi kaujās un mierīgajā darbā. Un arī tagad tā ir mūsu slavenās jaunatnes avangards.

Par mūsu agrofirms komjauniešu ikdienu un iecerēm lasiet laikraksta otrajā un trešajā lappusēs.

Heonija Tarasova, salīdzinot ar daudziem citiem, kuri linu fabrikā nostrādājuši ilgus gadus, vēl jauns cilvēks šajā kolektīvā. Taču par strādnieku spriest pēc viņa padarītā — šajā ziņā garās šķiedras šķirotāja ir priekšā dažam labam tādām, kurš sevi lepni devē par veterānu. Kolektīvā viņa iejutusies ne tikai ar centību un cenšanos visu padarīt labi, bet arī ar savu sabiedrisko raksturu, vienkāršību.

KOMJAUNĪTIS — TĀS LĒPNI SKAN.

UZ MUMS RAUGĀS SABIEDRĪBA

Visās tautsaimniecības nozarēs kopā ar darba veterāniem, vidējo paaudzi strādā arī gados jaunie. Viņu lielākā daļa, apzinīgākie savu dzīvi saistījuši ar komjaunatni. Un starp šiem jaunajiem ļaudīm ir darba pirmrindnieki, kuri droši nostājas līdzās pieredzes bagātajiem, sabiedriskā darba aktīvistiem. Tāda jau ir jauno sūtība — aizgūt no vecākās paaudzes tās saņemumus, saņemt viņu darba augļus un darba tradīcijas kā stafeti, tos nest tālāk, attīstīt, pilnveidot, lai kaut kur nākotnē savkārt nodotu citiem, citai jaunajai paaudzei.

Tāpēc jau mums jaunajiem tiek izvirzītas augstas prasības, arī piešķirtas plašas iespējas, lai mēs varētu sevi apliecināt darbos, pierādīt, ka sabiedrība uz mums var paļauties.

Mēs — jaunā paaudze vispār, bet jo sevišķi komjaunieši — lepojamies, ka nevienā no ražošanas iecirkņiem, lai tas būtu rūpniecības uzņēmums vai kolhozā, bez mums nevar iztikt. Bez mūsu enerģijas, bez jauno roku spēka. Un ir lieliski, ka agrofīrmas komjaunieši gūst teicamus panākumus savā ikdienas darbā.

Sopavasaru lauku darbos kolhozā «Krasnij Oktjabrj» I vietu sociālistiskajā sacensībā izcīnīja komjaunieši Vasilijs Kapustenoks, kurš strādāja ar traktoru T-150K. Otrajā vietā savā grupā bija arī mehanizators Aleksandrs Rudzāts. Lopbarības sagādes cēliens savukārt izvirzīja jaunus uzvarētājus. Georgijs Soboļevs bija otrais labākais saimniecībā starp tiem vīriem, kuri strādāja ar masas savācējagregā-

tiem E-280, pieveica 63,2 maiņu normas. Juris Tučs bija labākais masas transportēšanā, izpildīja 49,7 maiņu normas, Pāvels Isajevs ar automašīnu sešās dienās pārveda 56,1 tonnu lopbarības un ieguva I vietu šajā rādītājā.

Mūsu jaunie kolhoznieki rosīgi piedalījās ražas novākšanā. Piemēram, Aleksandrs Malahovs iekūla 529 tonnas, Aloizs Babris — 272 tonnas, Sergejs Anuškovs — 270 tonnas. Veiksmīgs bija arī to šoferu darbs, kuri graudus no kombainiem pārveda uz kaltēm. Viktors Krusts aiztransportēja 689 tonnas, Kārlis Pauņiņš — 689 tonnas.

Jāatzīmē arī tas, ka, iekļāvies sociālistiskajā sacensībā par Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas cienīgu sagaidīšanu, mūsu komjaunieši un jaunieši sekmīgi pilda savas sociālistiskās saistības. Šīs piecades divu gadu plānus jau izpildījuši šoferis Aleksandrs Tumašovs, mehanizatori Georgijs Soboļevs, Aleksandrs Rudzāts, Aleksandrs Gvozdevs, Edmunds Bečs un citi.

Rosīgi darbojas arī rūpniecības uzņēmumu jaunatne, puīši un meitenes ir tie, kuri cīnās par ražošanas uzdevumu sekmīgu īstenošanu, par to, lai netiktu aptraipīts uzņēmuma gods — tā produkcija būtu augstas kvalitātes. Starp sekmīgākajiem ir sie-

ra vārtājs Zigmunds Bulašs, sviesta meistare Zenta Pučāne, presētājs Arvids Pizelis, komjaunieši, kuri strādā siera iepakojšanā. Tāpat arī linu fabrikas pārstāves Nataša Starovoitova un Ļuba Ribakova, kuras strādā izejvielu pieņemšanā, noteic no saimniecībām saņemtās šķiedras kvalitāti. Vēl arī citi.

Ļoti žēl, ka maz komjauniešu mums strādā lopkopībā. Ar lielām grūtībām pagājušajā gadā cūkkopības kompleksā tika izveidots komjauniešu un jauniešu kolektīvs, bet nu vairs tā Aizupiešos nav. Nē, meitenes palikušas fermā, taču strādā dažādos korpusos, citos kolektīvos. Un galvenokārt tādēļ, ka viņām bija slikti darba apstākļi: korpusi veci, mitri, nebija atpūtas istabiņas, kurā būtu arī gērbtuve darba drēbju uzglabāšanai un tamlīdzīgi. Šie jautājumi vairākkārt tika cīlāti sapulcēs, bet tā arī palika neatrisināti. Kompleksa vadība nebija pa īstam ieinteresēta, lai pastāvētu un darbotos tāds kolektīvs. Bet tas, saņemis nepieciešamo atbalstu, nodrošināts ar labiem darba apstākļiem, varēja kļūt par paraugkolektīvu kompleksā.

Tā kura katra laba iecere, ja tai nepalīdz, ir nolemta bojāejai. Tas ir kā ugunsurs — deg, kamēr tam piemet malku, uzrušina, bet ja aizmirst — izplēn un nodzīst.

Jaunatnei trūkst pieredzes — to iemanto ar praktisku darbu, bet trūkst arī zināšanu, sevišķi sabiedrisko, politisko un ekonomisko. Ļoti svarīga problēma. Katru gadu organizējam dažādas pēc formas mācības, kurām ir viens mērķis — jaunatnes garīgā apvāršņa paplašināšana. Dzīve pierādīja, ka te kā nekur citur ir jābūt jaunā garam, mācībām ir jābūt saturīgām un interesantām, lai tās apmeklētu jaunatne. Tas, diemžēl, ne vienmēr izdevies. Šo mācību gadu arī komjaunatne uzsāk ar pārskatīšanu, ar padziļinātu un radošu pieeju mācībām. Izveidotas divas grupas, ko vada propagandistes Valija Dubnova un Marija Valaine, turpināsim aizsākt kursu «Sociāli ekonomiskās attīstības paātrinājums — PSKP stratēģiskā līnija».

Gan propagandistu, gan visas mūsu organizācijas uzdevums, panākt, lai nodarbības regulāri apmeklētu visi klausītāji, kas līdz šim, diemžēl, nav izdevies. Domāju, ja darbs būs organizēts interesanti, saistoši, tad par to nevajadzēs sūdzēties.

Agrofīrmas komjaunatnes organizācija papildinājusies ar jauniem spēkiem, kam ar savu enerģiju un jaunā radīšanas prieku jāatstāj jūtams iespaids darba aktivizēšanā. Tie ir četri augstskolu un pieci — vidējo speciālo mācību iestāžu un tehni-

kumu beidzēji. Nestāv uz vietas arī mūsu pašu jaunie: vispārīgā izglītība un profesionālo līmeni paaugstina septiņi cilvēki, no tiem četri — augstākajās mācību iestādēs. 11 jaunieši mācās vakarskolā. Taču netrūkst arī tādu, kuri nedomā par savu izglītību, aizmirstot, ka nākotnē būs vajadzīgas arvien pilnīgākas zināšanas.

Komjaunieši un jaunatne šo to darījuši savas atpūtas organizēšanai. Tiek rīkoti atpūtas vakari, tematiski pasākumi, atmiņā ilgi paliek Jaungada balles, ekskursijas. Taču arī te vēlamies daudz lielāku atsaucību un aktīvāku piedalīšanos. Piemēram, e skursijā uz Rundāles pieteicās 30 cilvēki, aizbrauca — tikai 11, maz bija dalībnieku arī Vladimira Visocka piemiņas sarīkojumā. Runas par komjauniešu pasīvīti jā, tā sako, apsūņojušas, bet no tā vien viņi aktīvāki nepaliek. Tagad gandrīz visās agrofīrmas pirmorganizācijās ievēlēti jauni sekretāri, jauni biroju sastāvi, raugoties no tāda viedokļa, lai to locekļi būtu ne vien tikai tiešā darba darītāji, bet arī ar zināmu talantu sabiedriskajā rostībā. Gribas cerēt, ka neturēs sveces zem pūra. Ar to vien maz ir kas panākts, ja komjaunieši sapulcēs izsaka priekšlikumus par tādu vai citu pasākumu organizēšanu. Tie ir jāorganizē pašiem ierosinātajiem, jo viņi taču vislabāk iedomājas, kādam viņi pasākumam jāizdodas.

Iesākts darbs atpūtas zonas izveidošanā Riebiņu parkā — mūsu goda lieta ir to novest līdz galam.

Tatjana IVANOVA,
agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj»
komjaunatnes komitejas sekretāre

Siera rūpnīcā komjaunatnes vecumā ir vairāk par 130 jauniešiem, organizācijā no viņiem sastāv 88 puīši un meitenes, septiņi ir jaunie komunisti. Tātad, mūsu ceha pirmorganizācijai ir iespaidīgs spēks.

Uzņēmuma jaunatne sekmīgi piedalās ražošanā, gādājot par tās kvalitātes uzlabošanu. Kopā ar visu kolektīvu jaunieši, tajā skaitā arī komjaunieši, daudz strādā palīgsaimniecībā. Rūpnīcā bija sarīkotas vairākas talkas, kurās piedalījāmies, strādājām dzīvojamā masīva teritorijas lab-

iekārtošanā, braucām uz savu firmas kolhozu, lai piedalītos lauku darbos. Bet mums pilnīgi pamatoti var pārmet, ka paši neesam organizējuši nevienu talku — tas jālabo turpmākajās pirmorganizācijas komitejas darba gaitās.

Tāpat mums aktīvākiem jābūt arī savā redzesloka paplašināšanā. Uzņēmumā darbojas divas politisko mācību grupas, ko vadīja komunisti Tamāra Paškova un Antons Veigulis. Lielākais vairoms komjauniešu pret tām izturējās nopietni un domāju, ka

Padomju zemes darbaļaudis! Esiet īstēni saimnieki savā darba vietā, darba kolektīvā un visā sabiedrībā!

No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā

SIERA RŪPNĪCA

No līdzdalībniekiem uz organizētājiem

nenozēlo. Bet bija arī tādi, kuri neapmeklēja nodarbības. Tiesa, var atrunāties ar aizņemtību, darbu maiņām un tamlīdzīgi, tomēr tam visam ir ļoti daudz klāt subjektivitāte. Ja cilvēks ko grib darīt, ir ieinteresēts, tad atrod laiku un iespēju.

Sogad mūsu propagandisti ir Mārtiņš Valaine un Vladimirs Ivanovs. Viņi iecerējuši interesanti organizēt nodarbības, taču ir jāpalīdz arī klausītājiem no savas puses. Izglītošanās, mācīšanās un mācīšana ir abpusēji bagātinošs darbs.

Rūpnīcā organizēta operatīvā kārtības sargu grupa, kuras uzdevums patrulēšana pa ielām un darbs ar pusaudžiem, tās komandieris — Edgars

Kozul-Kaža. Sākumā tā darbojās aktīvi, kā centīgākos varējām atzīmēt Z. Pučāni, E. Andrejevu, V. Murānu un citus komjauniešus — viņi organizēja dežūras, apmeklēja mājās tos pusaudžus, kuri ir uzskaitē inspekcijā.

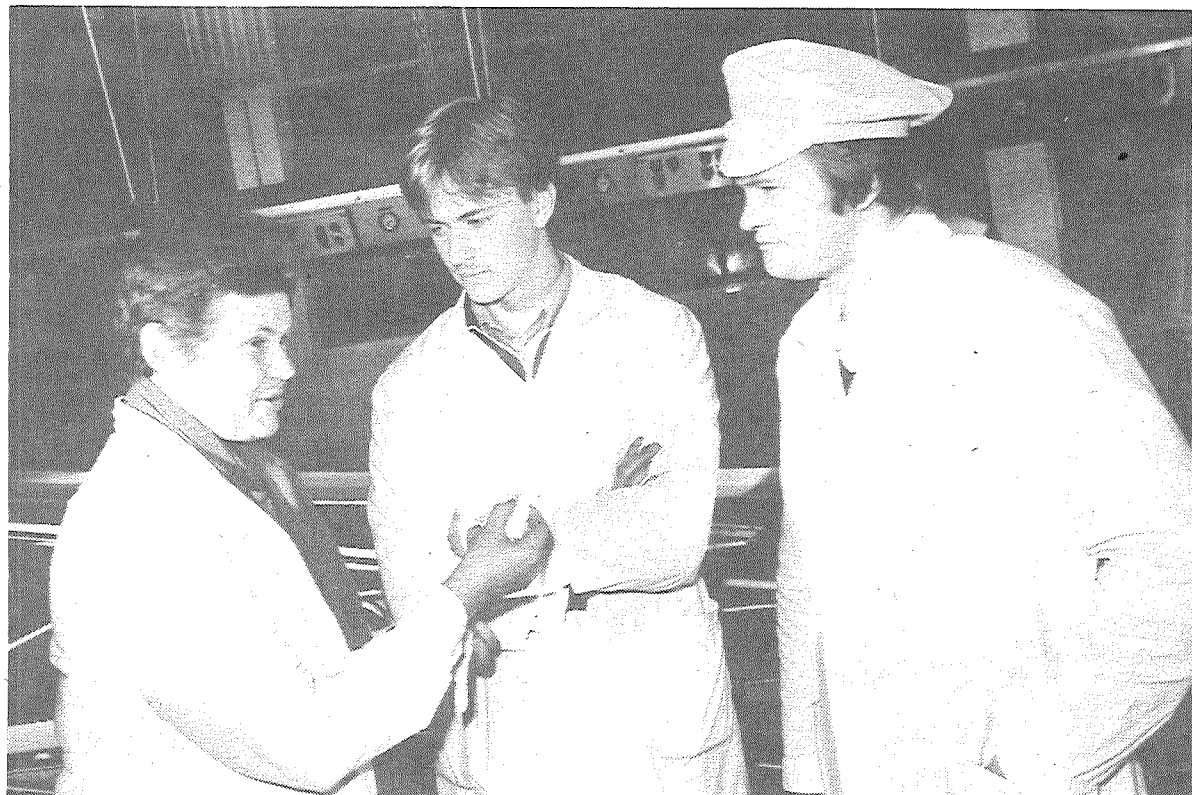
Pa vasaru šī vienība bija pierimusi. Pieņemsim, ka bija paņēmusi brīvdienas. Bet nu atkal jāatsāk ražīgs darbs. Par to mēs runājam arī savā ceha pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē.

Komjaunatnes dzīve nav šķirama no sporta, no kultūras pasākumiem. Mēs pelnīti lepojamies ar veiksmīgākajiem sportistiem J. Džeriņu, S. Svalbi, G. Martinovu, J. Pauņiņu un vairākiem citiem, kuri aktīvi piedalās rajona mēroga sacensībās, arī ārpus tā. Piemēram, šaušanā, novusā, tenisā, makšķerēšanas sacensībās un citur, agrofīrmas izlasē basketbolā, futbolā, volejbolā, vieglatlētikas sporta veidos.

Bijām priecīgi, ka ar veiksmēm mūsu sportisti atgriezās no sacensībām Rīgā, Valmierā un Jelgavā. Mūsu pārstāvji S. Vasiļjeva, V. Kokarevičs un A. Lācis piedalījās velobraucienā pa Latviju, bet S. Vasiļjeva bija arī velobrauciena pa Moldāviju dalībniece. Tas viss ļoti patīkami, bet vēl labāk būtu, ja ar sportu aizrautos vairāk komjaunieši.

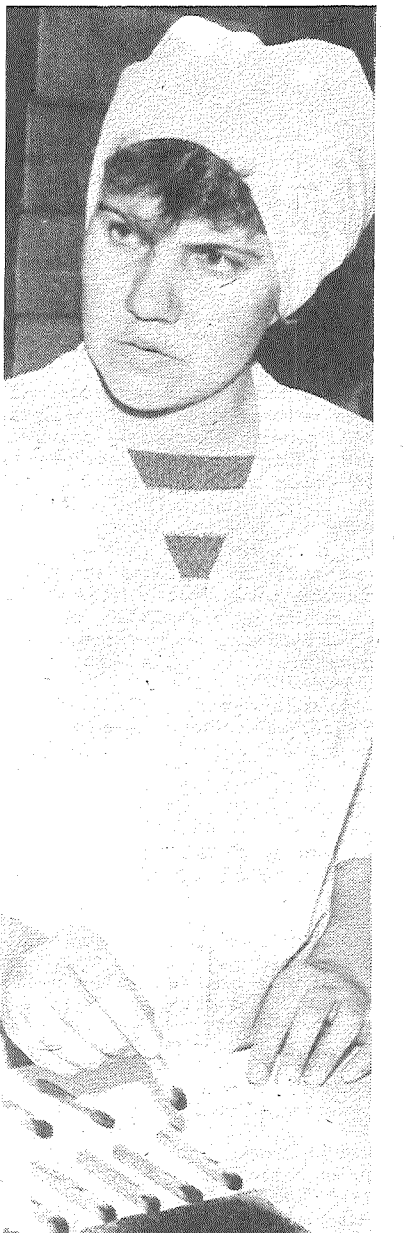
Mūsu komjaunieši daudz piedalījies ekskursijās pa Ļeņingradu, Palangu, Taškentu, uz Rundāles pili un Rīgu, ir rūpnīcas etnogrāfiskā ansambļa un deju kolektīva dalībnieki.

Anna ŠKAPARE,
siera rūpnīcas komjaunatnes
pirmorganizācijas sekretāre

Attēlos: gatavās produkcijas laboratorijas laborantes Zinaida Semjonova, Gaļina Vasiļjeva un Tatjana Kurmeļova; Latvijas televīzijas lauksaimniecības nodaļas redaktore Sandra Austere intervē vecāko siera ražošanas meistaru Andri Jaunkalni un ražošanas priekšnieku Aivaru Pizeli; Anna Škapare.

Jāņa SILICKA foto

UN GODS ŠIS JĀATTAISNO MAN!

LINU FABRIKA

Spējam — un ir jāvar

Mūsu ceha pirmorganizācijā desmit komjaunieši, bet ne jau vienmēr ar skaitu vien var kalpot gāzt.

Katru mēnesi rīkojam sapulces, kurās izskatām sava darba plāna izpildes gaitu, trīs reizes noklausījāmies, kā strādā «Komjaunatnes starpeša» štābs un tamlīdzīgi. Savā sapulcē apskatījām arī tādu jautājumu, kā fabrikā sokas remonts, gatavojoties kārtējai līnu jaunās ražas uzņemšanai un pārstrādei.

Sarīkojām bezalkoholisku atpūtas vakaru, kur daudz izdarīja I. Kudrjašova, L. Ribakova un V. Starovoitova. Esam piedalījušies arī citu pasākumu organizēšanā. Daudzi komjaunieši, un jaunieši apmeklē politiskās mācības. Atbilstoši programmai bijām sadalījuši tēmas un katrs par to sagatavoja savu priekšlasījumu.

Organizējam trīs reidus. Pirmais bija veļtīts zūpības apkarošanai, darba disciplīnas ievērošanai. Izlaidām «Zibeni», kurā kauninājām darba kavētājus. So pasākumu ierosināja tas, ka mūsu organizācijā notika ārkārtējs gadījums — Marija Suveizda saņēma stingro rājienu ar ierakstu uzskaites kartītē par komjaunietes necienīgu uzvedību. VĻKJS biedri savu disciplīnu uzlabojuši, taču jāatbild arī par citiem jauniešiem, kuri strādā fabrikā.

Bija sarīkoti divi reidi, lai iepazītos ar fabrikas remonta gaitu un to, kā mūsu uzņēmums gatavojās līnu pro-

dukcijas sagādei no rajona saimniecībām. Centāties paši novērst un arī palīdzēt citiem tikt galā ar nepilnībām.

Natālija STAROVOITOVA,
līnu fabrikas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre

Attēlos: izejvielu laboratorijas darbinieces Ļubova Ribakova un Svetlana Vasiljeva; svēraja Ināra Kudrjašova.

Komjaunieši! Jaunieši un jaunietes! Apgūstiet lielā Ļeņina mantojumu! Mācieties strādāt augsti efektīvi, radoši un aktīvi!

No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā.

KOLHOZS «KRASNIJ OKTJABRĀJ»

ATBILDĪGI PAR VISU

Skaitliski lielāka ir kolhoza komjauniešu saime — abu ražošanas iecirkņu cehu pirmorganizācijas. Lai arī tās strukturāli ir atsevišķas, bet risina kopīgos uzdevumus. Arī pēc kvalitatīvā sastāva tās ir ļoti vispusīgas. Te gan jaunie speciālisti, gan lopkopēji, mehanizatori un celtnieki. Komjaunieši strādā gan kantorī, gan uz būvēm, lopkopības fermu kolektīvos un mehanizatoru pulkā, veikalā un citās ciema-

ta iestādēs. Daudzi no viņiem ir teicami darba darītāji, droši un stingri stāv līdzi pieredzējušajiem biedriem. Par viņiem mēs bieži runājam, viņi pelnīti saņem morālos un materiālos pamudinājumus. Un tas labi, ka jaunatne ir tik strādīga, ka uz to var paļauties. Taču mums daļa arī gar saturīgas atpūtas organizēšanu ciematā un saimniecībā, kultūras un sporta pasākumu izvēšanā, piedaloties pa-

šiem un aizraujot citus. Un kas gan cits gādās par to, lai jaunā paaudze priekšzīmīgi uzvestos, lai būtu nomodā par savu darba vietu sakārtošanu, lai mūsu saimniecības centram būtu skaists un neatkārtojams izskats.

Un te mūsu bieži vien pietrūkst. Komjaunatne uzņemas šefību par vecā parka sakārtošanu, par brīvdabas estrādes ierīkošanu tajā. Tikušas rīkotas talkas, bet tajās pa-

lielākajai daļai piedalījās tikai skolēni un dažā agrāko gadu komjaunieši. Zēl gan.

Ir mums tādi komjaunieši, kuri mīl uzstāties sapulcēs un ierosināt dažādus priekšlikumus, pierādīt, ka tie ir interesanti un lietderīgi. Taču runas ir garas, bet darbu — nav. Visi gaida, ka ieradīsies kāds labs onkulis un visu pagādās. Bet neaizmirsīsim par to sakāmvārdu, kurā teikts, ka gribētājiem vizināties pašiem jāvelk arī ragaviņas.

Komjaunieši un jaunieši, kuri strādā mehanizācijas sektorā, piedalās ražošanas rezervju skatē, rezerves daļu, materiālu un degvielu taupīšanā. Pēdējā laikā sarosījusies sienas preses izdevēju grupa. Gribētos, lai komjaunieši drošāk izmanto firmas laikrakstu «Jaunais Ceļš».

Plašs darbalauks mums ir zēnu sagatavošanā dienestam Padomju Armijā, panākot, lai turp dotos spēcīgi puīši. Un jāpacenšas viņus arī sagaidīt atgriežamies kā pienākas.

Kolhoza komjauniešu saime spējīga organizēt ļoti interesantu darbību, tai nav jānorobežojas arī no strādājošās jaunatnes. Gadu mēs strādājam vienā kolektīvā, bet esam ieturējuši savrupību. Jāapvieno spēki, tad tie iegūs gan fizisku varenību, gan arī garīgo.

Oļga PATREJEVA,
agrofīrmas «Komjaunatnes starpeša» štāba priekšniece

Attēlos: Aizupiešu cūkkopības kompleksa jaunā maiņa kopā ar savām vadītājām un padomdevējām — Lilija Verze, Dzidra Keštere, Alla Serova, Vera Suvorova un Ņina Čonka; autotransporta ekspluatācijas inženieris Aleksandrs Poplavskis un mehanizatoris Igors Jelisejevs; mehanizatoru grupa.

A. MEŽMAĻA foto

Svētku centrs — Sarkanais laukums Maskavā

Daudz savā ilgajā pastāvēšanā piedzīvojis mūsu Dzimtenes pirmais laukums, kam dots Skaistā nosaukums — Sarkanais laukums. Kā vienmēr, kad notiek svarīgi svētku pasākumi, svētku kulminācija ir uz tā. Te vareni un plaši jau septiņdesmito reizi izskanēs karaspēka parāde un dabalauzu demonstrācija, veltīta Oktobra sociālistiskās revolūcijas piemiņai, bet vēlāk uz laukuma būs tūkstošiem maskaviešu un viņu viesu, naksnīgajās debesīs visā majestātiskajā krāšņumā uzziedēs svētku salūts.

Sarkanais laukums izveidojās 15. gadsimta beigās apmetnes vietā, kura tobrīd bija kļuvusi par visdziņākās tirdzniecības vietu. Kā paša laukuma, tā apkārtnē celtni arhitektoniskie ansambļi veidojušies vairāku gadu simteņu gaitā.

Tagadējā Kremļa sienas un torņi

būvēti laikā no 1485. līdz 1495. gadam. Sešpadsmitā gadsimta trīsdesmitajos gados uzbūvēta no ķieģeļiem tā sauktā cara vai pienes vieta, ko vēlāk — 1786. gadā arhitekts K. Kazakovs pārveidoja, apbūvējot ar balto akmeni.

Lielākais vairums celtni, kas ir ap Sarkano laukumu, saistītas ar svarīgiem notikumiem Dzimtenes vēsturē. Piemēram, atzīmējot uzvaru par Kazanā hanisti, Barma un Postņiks 1555. — 1561. gados uzcēla Pokrova katedrāli, kas vēlāk ieguva Vasilija Blaženņija dievnama nosaukumu.

Pēc 1812. gada ugunsgrēka Sarkano laukumu kompozicionāli pārveidoja pēc O. Boves projekta — aizbēra grāvi, kas bija pie Kremļa sienas starp Spasas, Senāta un Nikoļskas torņiem, pārveidoja tirdzniecības augšējās rindas.

1818. gadā uzcēla pieminekli K. Mi-

ņinam un D. Požarskim (skulptors I. Martoss), lielajiem patriotiem, kuri vadīja cīņu pret poļu un lietuviešu interventiem. Bet XIX gadsimta beigās ar intervālu ik pēc desmit gadiem parādījās Vēstures muzejs, tirgošanās Augšējās un vidējās rindas — tagadējais Valsts universālveikals (arhitekts A. Pomerancevs).

Katra dienu pāri visai mūsu zemei nošalc Kremļa kurantu skaņas. 1917. gadā, kad bruņotās sacelšanās laikā artilērijas apšaudes laikā cieta Spasas tornis, pulkstenis uz neilgu laiku bija apstājies. Bet drīz pēc V. I. Ļeņina rīkojuma tika atjaunots.

1924. gada janvārī, kad nomira V. I. Ļeņins, viņa mauzolejam izvēlējās vietu laukuma augstākajā vietā pie Kremļa sienas starp Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas cīnītāju brāļu kapiem. Sākumā tas bija no koka. Trijās bezmiega nakts samontē-

ja no Arhangeļskas priedes. Otrā mauzoleju uzcēla no ozolkoka, bet to savukārt nomainīja ar akmens kapeņiem. Tāds mauzolejs ir arī pašlaik, tikai vairākas reizes nomainīti marmora pamācieni — tik daudz pa tiem gājis cilvēku. Projekta autors — arhitekts A. Ščusevs.

Sarkanajā laukumā ierakstīti daudzi dramatiski mūsu vēstures notikumi, ar to saistās daudz gaišu un spilgtu atmiņu.

1671. gadā te sodīja revolucionārās sacelšanās vadoni Stepanu Razinu, 1917. gadā notika izšķirošā sarkanģvardu un junkuru kauja. Kremļa sturmēšanā krita 238 strādnieki — viņu pīšļi guldīti pie Kremļa sienas, arī ievērojami starptautiskās strādnieku kustības dalībnieki. Uz laukuma darbaļaužu mītiņos runāja V. I. Ļeņins, viņa vārdi aizskanēja pa visu pasauli, te viņš pieņēma karaspēka parādes.

Arī 1941. gada 7. novembrī tieši no šejienes uz fronti devās karavīri, kuri cīnījās Maskavas pievārtē, Lielā Tēvijas kara tālie un grūtie ceļi noslēdzās arī te — ar 1945. gada Uzvaras parādi 24. jūnijā. Te sagaidīja pirmos kosmonautus, un te katru gadu notiek XX gadsimta visizcilākā notikuma — lielās proletāriskās revolūcijas gadadienai veltītās svinības, 1. Maija demonstrācijas. Nesēn Maskava svinēja savu pilsētas jubileju.

Sarkanais laukums jau lielo svētku gaidās. Vēl rit pēdējie priekšdarbi, lai pēc nedēļas — nākamo sestdien — ne tikai mūsu zeme vien, bet visa pasaule ieskatītos un ieklausītos grandiozajā parādē un darbaļaužu demonstrācijā, kas te notiks par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai.

No preses materiāliem

Strādājošo ērtībām

Agrofirms administratīvie un pārvaldes orgāni ir centralizēti, tajā skaitā grāmatvedība, kadru nodaļa un citas. To «rezidences» atrodas vienā vietā — Riebiņos. Piemēram, strādnieki un kolhoznieki visbiežāk saistīti ar mums — kadru nodaļu. Katru dienu jānoformē vairāk par desmit lietām — par uzņemšanu darbā un atbrīvošanu, atvaļinājumu piešķiršanu, dažādu izziņu izsniegšanu, norīkojumi uz mācībām un tamlīdzīgi. Firmā ir ap diviem tūkstošiem strādnieku un kalpotāju, un agri vai vēl katram no viņiem rodas vajadzība apciemot kadru nodaļu.

Lai Preiļu rūpniecības uzņēmumu strādniekiem nebūtu jābraukā uz Riebiņiem, katru ceturtdien nodaļas darbinieki no pulksten 10.00 līdz 13.00 strādā siera rūpnīcā, bet pēc tam — no pulksten 14.00 un līdz 15.30 — lina fabrikā. Šajos uzņēmumos redzamās vietās izlikti arī attiecīgi paziņojumi.

Pārējās dienās darba laikā ar jebkuru jautājumu apmeklētāji var griezties arī tieši nodaļā.

Vera LEONOVA, agrofirms «Krasnij Oktjabrj» kadru nodaļas priekšiece

Kad tuvojas pusdienu laiks, jau iepriekš var pamanīt — skolas gaiteni piepildās ar garšīgu, apetīti rosinošu smaržu. Un ēdnīcā uz galdiem parādās trauki. Viss tiek sagatavots un pavāres gaida, kad skolēnu bariņi sasēdīsies ap tiem. Mazākos skolotājus cenšas atvest cienīgāk — kolonās pa diviem, bet pie ēdnīcas tās izjūk. Bērni

paliek bērni — tiem skaļi jāsarunājas, gribas aizsteigties citiem priekšā. Sagaidījušas šo nemierīgo saimi, virtuves darbinieces sāk rosīties un gādāt, lai nevienam nekā netrūktu. Vecāko klašu audzēkņi pusdienās nāk cienīgāk, atturīgāk, apziņoties sevi. Un visus sagaida pazīstamās labās fejas, lai pasniegtu sārtīgu un bagātu kalorijām maltīti.

Pusdienu visi, arī tie, kuri katru dienu ierodas no mājām rītos un vakarā dodas atpakaļ. Bet tie, kuri te dzīvo internātā, skolas ēdnīcā apmeklē četras reizes — brokastīs, pusdienās, launagā un vakariņās. Tādu ir gandrīz četri desmiti. Lai visiem labi garšotu, lai visi būtu paēduši un varētu darīt savu darbu — mēcīties, gādā pavāru kolektīvs,

kurā par vecāko ir Vasilisa Lavrečka.

Vladimira MAREJEVA teksts un foto Riebiņu vidusskola

ATTELOS: šefpavāre Vasilisa Lavrečka konstatē, ka pirmais ēdiens jau gatavs; pavāres Jekaterina Solovjova (pa kreisi) un Raisa Catlakša izsniedz otro ēdienu.

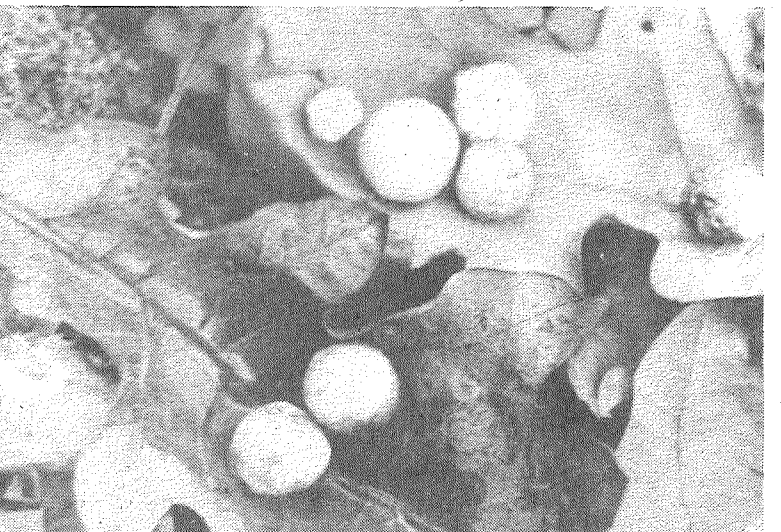
DABAS STŪRĪTIS

...un brīnums nenotika

Nometis lapu rotu, stāv ozols. Jau ieslīdzis savā ziemas miegā un sapņo par modu pavasarī. Kā biezs paklājs tam pie kājām guļ sačokurojušās lapas, apkārtnē piebārstīta ar zīlēm. Uz daudzām lapām ir interesantas mazas, tādas pat dzeltenīgas lodītes. Kāds tās rūpīgi izveidojis un piestiprinājis laikam vēl tur augšā. Iekšā paslēpušies balti kāpuriņi. Tiem lemts pārzīdēt uz šī paklāja un nākamgad daba izdarīs savu brīnumu — pārvērtīs kādā kukainī vai citā

organizētā radībā. Bet vai to nevar pasteidzināt, pārnest mājās un pavērot, kas notiks? Mājās lodītes sačokurojās, sakalta, dzīvība tajās aizgāja bojā un brīnums nenotika ...

Un vai tā nav vienmēr, kad mēs, nezinādami vai negribēdami ievērot dabas likumus, tai nodarām pāri? Vairbūt ka aizgājuši bojā derīgi kukaiņi, kuri sargāja šo koku, palīdzēja tam augt un kļūt vareņākam.

VALSTS AUTOINSPEKCIJĀ

Pastiprināt audzināšanu šoferu kolektīvā

Šķiet, ka pašlaik, jo rudens darbi jau pabeigti, var vairāk uzmanības veltīt autoparka sakārtošanai, sagatavošanai darbam ziemas apstākļos. Sapost novietņu teritorijas, parūpēties, lai būtu normālas telpas, kur izdarīt remontus sala apstākļos. Protams, jādoma arī par vadītāju darba kultūras celšanu, par viņu pašdisciplinētību. Tai ir ļoti liela nozīme. Bieži vien ir tā, ka garāzās šoferis uzvedas kā pienākas, ievēro disciplīnas normas, bet tiklīdz izbrauc uz ceļa, tā gluži pārmainās, aizmirst, ka viņam vienmēr un visur jābūt godavīram. Transporta satiksme nepiedod ne mazāko paviršību, kur nu vēl tīšu ļaunprātību. Savādāk nevar nosaukt to faktu, ja šoferis, būdams ar mašīnu, pildot kādu uzdevumu, atļaujas lietot alkoholu. Tas nav disciplinārs pārkāpums, bet noziegums. Mēs zinām, ka satiksme ir paaugstinātas bīstamības zonā, un ignorējam to.

Agrofirms «Krasnij Oktjabrj» autosaimniecība, skaitot kolhoza un rūpniecības uzņēmumu transportu, ir lielākā rajonā. Bet, jāsaprot, dod arī lielāko procentu dažādu pārkāpumu. Vienā pašā oktobrī iereibuši aizturēti G. Fjodorovs no lina

fabrikas, V. Matvejevs no siera rūpnīcas un trīs no kolhoza «Krasnij Oktjabrj» — J. Kublinskis, A. Gavrilovs un P. Sidorovs. Pēdējais, būdams piedzēries, bez vadītāja tiesībām un ar neregistrētu motociklu «Voshod» apgāzās uz ceļa Riebiņi—Kruki—Tiskādi.

Daudzi lasītāji jau zina, ka pret iedzēršanas cīņai, kuri no alkohola lietošanas nespēj atturēties arī tad, ja ir pie stūres, tiek pielietots tāds iespaidošanas veids, ka tiem transporta līdzekļiem izsniedz numuru zīmes ar burtu «p». Lai visi gājēji un citi satiksmes dalībnieki zina, ka viņiem ir darīšana ar pastiprinātas bīstamības gadījumu. Arī citi ģimenes locekļi uz pilnvaras pamata brauc ar šādu mašīnu. Tādu rajonā ir jau vairāki, un viens no viņiem — A. Gavrilovs no Riebiņiem. Auto mašīnas numurs, ar kuru viņš brauca, tagad ir ar sērijas p...LT zīmi. Tātad, dzērājs pie stūres cieš ne tikai pats, bet arī viņa ģimene, ne tikai materiāli, bet arī morāli. Atslābuma šajā cīņā nebūs.

J. ULJANOVS, rajona izpildkomitejas iekšlietu nodaļas valsts autoinspekcijas priekšnieks

Redaktors A. RANCĀNS

JAUNAIS CELŠ

Laikraksts «Jaunais ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās. Foto-

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Krasnij Oktjabrj». Telefoni — redaktoram 56652. Nodaļu vadītājiem — 56732.

Met. Pasūt. 7102

Iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespied-